

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi dłużnika Z. D.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Okręgowego w O.
z dnia 15 października 2007 r., sygn. akt II Cz (...) [WSC "no" (...)]
w sprawie ze skargi dłużnika Z. D.
na czynności Komornika Sądowego Rewiru III przy Sądzie Rejonowym w O.
w postępowaniu egzekucyjnym III Km (...)
z wniosku wierzyciela K. L.
przeciwko dłużnikowi Z. D.
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 marca 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 15 października 2007 r. [sygn. akt II Cz (...)] Sąd Okręgowy w O. oddalił zażalenie dłużnika Z. D. na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 4 lipca 2007 r., które zapadło w wyniku skargi na czynności komornika.

Postanowienie Sądu Okręgowego zostało zaskarżone przez dłużnika Z. D. skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, a w wyjątkowych wypadkach,

określonych w art. 424¹ § 2 k.p.c., także od prawomocnego orzeczenia sądu pierwszej instancji. W obu przypadkach przedmiotem zaskarżenia może być prawomocne orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.

Zasadniczego znaczenia nabiera zatem objaśnienie pojęcia „postanowienie kończące postępowanie w sprawie”. Na gruncie postępowania rozpoznawczego przyjmuje się, że chodzi tu o takie postanowienie, które przez uprawomocnienie się trwale zamyka drogę do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty w danej instancji (por. np. uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 1998 r., III CZP 44/98, OSNC 1999, nr 5, poz. 87, z dnia 31 maja 2000 r., III ZP 1/00, OSNC 2001, nr 1, poz. 1 i z dnia 6 października 2000 r., III CZP 31/00, OSNC 2001, nr 2, poz. 22).

Uwzględniając z kolei specyfikę postępowania egzekucyjnego należy przyjąć, że w postępowaniu egzekucyjnym zwrotem „postanowienia kończące postępowanie w sprawie” obejmuje się orzeczenia kończące zasadnicze części tego postępowania. Wyklucza się natomiast z zakresu tego zwrotu postanowienia rozstrzygające jedynie kwestie incydentalne, wpadkowe, za które uważa się w szczególności postanowienia co do kosztów postępowania egzekucyjnego. W odniesieniu do postanowień co do kosztów postępowania egzekucyjnego podkreśla się, że gdy chodzi o zaskarżalność skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem, nie mogą one być traktowane inaczej niż postanowienia co do kosztów postępowania rozpoznawczego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., III CNP 67/06, BSN 2007, nr 9, s. 8).

Dlatego też skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia od postanowienia oddalającego zażalenie na postanowienie oddalające skargę na czynności komornika w przedmiocie zajęcia wynagrodzenia dłużnika w celu wyegzekwowania kosztów postępowania egzekucyjnego należało odrzucić, jako niedopuszczalną (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).